

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การศึกษาในอิสลามเป็นการศึกษาที่พยายามสร้างจิตสำนึกของความเป็นคนที่ยอมศิโรราบภายใต้อำนาจอันไร้ขอบเขตของอัลลอฮ์ (ช.บ.) ผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง เกิดจิตวิญญาณในการเรียนรู้ รักที่จะเรียนรู้ มีความใฝ่รู้และใฝ่เรียน มีจริยธรรมอันสูงส่งเป็นแบบอย่างในการพัฒนาชีวิต ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม เป็นการศึกษาที่จะต้องรับใช้ชุมชนและฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดและมุ่งรับใช้การปฏิบัติมิใช่เพียงเพื่อความเป็นปริญญานหรือรองรับการขยายตัวของตลาดแรงงานอย่างเดียว หรืออีกนัยหนึ่งการศึกษาในอิสลามจะให้ความสำคัญกับผู้เรียนให้มีความซาบซึ้งในวิถีชีวิต (Way of Life) ที่มีวัตถุประสงค์สร้างผู้เรียนให้เป็นคนดีมีคุณธรรมก่อนที่จะเชื่อมโยงให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญและเพิ่มขีดความสามารถในการสรรหาองค์ความรู้หรือศาสตร์ที่ว่าด้วยทักษะชีวิต (Skills of Life) ที่สามารถใช้ชีวิตบนโลกนี้อย่างคุ้มค่า มีความสุข และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมโดยแท้จริง (อิสมาอีลลูตฟี จะปะเกีย: ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2542: 20-23) ที่กล่าวว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างครบถ้วน อีกทั้งยังเป็นการพัฒนามนุษย์อย่างเป็นองค์รวม (Holism) นิยามของการศึกษาอาจพิจารณาได้กว้างไกลไปกว่าเพียงแค่การพัฒนาด้านความรู้หรือสติปัญญาแต่ฝ่ายเดียว การจัดการศึกษาที่ถูกต้องจึงจำเป็นต้องสนใจในมิติอื่นๆ ของความเป็นมนุษย์อย่างครบถ้วนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคุณธรรมและค่านิยมที่เห็นแก่ส่วนรวม เพราะการศึกษาความรู้ทางวิชาการนั้นจำเป็นต้องมีความรู้เชิงคุณธรรมคอยกำกับด้วย ซึ่งความรู้และคุณธรรมเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันมิได้ ดังนั้นการศึกษาที่สมบูรณ์ควรทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ด้านวิชาการและความรู้ด้านคุณธรรมควบคู่กันไป

การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญยิ่งของการพัฒนามนุษย์ให้เจริญเติบโตออกมาไปสู่ความสมบูรณ์พร้อมของชีวิตคือ เป็นคนดี คนเก่ง ที่มีความสุข และมีความใฝ่รู้ ตลอดจนมีพัฒนาการทั้งในด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ที่สามารถดำเนินชีวิตท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้อย่างมีความสุข ประกอบกับปัจจุบันโลกได้เปลี่ยนไปเป็นโลกยุคใหม่ เป็นโลกยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ ฉะนั้นมนุษย์ยุคใหม่จะต้องมีความสามารถที่จะเรียนรู้ถึงความหมายของสิ่งต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปรอบๆ ตัวเอง มีความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

การศึกษาในอนาคตจะเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้มนุษย์เกิดความสมดุลของชีวิตแบบองค์รวม ด้วยกระบวนการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับผู้เรียนจะได้ปฏิบัติ ทดลอง เสริมสร้างทักษะ

ประสบการณ์ เป็นการฝึกฝนกระบวนการคิดที่เชื่อมโยงความรู้ในลักษณะของการบูรณาการ สร้างองค์ความรู้ใหม่กับความรู้เดิมแบบองค์รวม ไม่จำกัดเฉพาะวิชาที่กำหนด แต่ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เอาคนและสถานการณ์จริงเป็นตัวตั้ง อันจะทำให้ผู้เรียน ครูผู้สอน ครอบครัว ชุมชน สถานประกอบการ ส่วนราชการ สื่อมวลชน ต้องมีส่วนร่วมในการคิด การกระทำ เพื่อให้ทุกคนได้เรียนรู้ แต่การศึกษาสำหรับคนทั้งหมดจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อสังคมทั้งมวลเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สังคมทั้งสังคมต้องเอื้อต่อการเรียนรู้ (Learning Society) ครอบครัว ชุมชน หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรสาธารณประโยชน์ สื่อมวลชนต่าง ๆ จะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (ภัสยกร เลาสวัสดิกุล, 2554: 95-98)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช: 2540 ในมาตรา ที่ 43 บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและการจัดการศึกษาอบรม ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ในวรรคที่สองได้บัญญัติเพิ่มเติมว่า รัฐจะต้องให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540: 18) จากบทบัญญัติดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาของเอกชน มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติเพราะช่วยแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของรัฐเป็นอย่างมาก ในการจัดการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการศึกษานอกระบบ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนเอกชนต้องเร่งพัฒนาโรงเรียนเชิงคุณภาพเพื่อรองรับบริการทางการศึกษา แนวการดำเนินงานและนโยบายจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยการเน้นส่งเสริมสนับสนุน การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมตามศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัด เน้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ประยุกต์ทักษะความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงตามโอกาสและสถานการณ์ การจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของเอกชนมีความเป็นอิสระ มีความคล่องตัว เสรีภาพในทางวิชาการ และสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเองได้อย่างอิสระ ทั้งนี้อยู่ภายใต้การกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของรัฐ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ข้อ 18 กล่าวว่า “ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้น ให้มีอิสระภาพ และความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการ สามารถพึ่งตนเองได้ โดยการให้รัฐสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐาน” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535: 21) ซึ่งจะเห็นได้ว่าสาระสำคัญดังกล่าว นั่นก็คือ การสนับสนุนส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกระดับ

ซึ่งการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชนให้ประสบผลสำเร็จนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง โดยนอกเหนือจากผู้บริหารแล้ว ครู นักเรียน ชุมชนและสังคมก็มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน ซึ่งโกวิท ประมวลพฤกษ์ (2540: 47) ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนเอกชนจะบรรลุผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ควรยึดหลักและ วิธีการร่วมพัฒนา คือการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ชุมชน และภาครัฐ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเหมาะสมกับสถานการณ์ หรือความต้องการของโรงเรียน โดยเน้นการศึกษาที่มีคุณภาพและการดำเนินงานที่มีแผนสอดคล้องต่อเนื่องกัน

การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ เพียงแข ภูผายาง (2554) ชูมัยยะห์ สาและ (2551) เตือนเพ็ญ สุขสมาน (2549) ต่อศักดิ์ เพ็ญปัญญา (2548) พระทองมา สุริยวงศา (2548) สุวิทย์ ศรีฉาย (2547) สามารถสรุปผลจากการวิจัยดังกล่าวว่า มีปัญหาในทำนองเดียวกันในด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ได้แก่

1. ด้านหลักสูตร ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ขาดแคลนวัสดุประกอบหลักสูตร
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูมีงานหลายด้าน หรือสอนหลายวิชา และครูบางคนขาดความรู้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขาดการนิเทศภายใน
3. ด้านงบประมาณสนับสนุน พบว่ามีการสนับสนุนด้านงบประมาณอยู่ในระดับน้อย
4. ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้ ขาดสื่อการเรียนรู้นี้ ครูไม่มีเวลาในการจัดทำสื่อ เนื่องจากมีภาระอื่นนอกเหนือจากงานสอนมาก
5. ด้านการวัดผล ขาดเครื่องมือวัดผลและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้นี้ ขาดความพร้อมในด้าน อาคารสถานที่ ห้องสมุดขาดเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์
7. การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

การจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความหลากหลายมากกว่าท้องถิ่นอื่น มีการจัดการศึกษาจากหน่วยงานหลายสังกัด โดยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน่วยงานหลักที่จัดการศึกษาในพื้นที่ประกอบด้วยสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงทำให้ผู้ปกครองสามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการได้ นอกจากนี้ประชาชนในพื้นที่ยังตระหนักในความสำคัญและส่งลูกเข้าเรียนในอัตราสูงมาก โดยเด็กในวัยเรียนในพื้นที่มีการเข้าเรียนสอดคล้องกับนโยบายของรัฐในระดับอนุบาล/ก่อนประถมและประถมศึกษา มีการเข้าเรียนเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ สำหรับในระดับประถมศึกษาทั้งนักเรียนมุสลิมและไทยพุทธส่วนใหญ่เข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐบาล หากพิจารณาสัดส่วนการจัด

การศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานระหว่างรัฐและเอกชนพบว่า ในระดับประถมศึกษาส่วน การจัดการศึกษาของรัฐบาล/เอกชน ร้อยละ 80 จะเป็นการจัดการศึกษาของภาครัฐ ประเด็นที่ น่าสนใจคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้จากข้อมูลของสำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ พบว่าผลการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา(NT) ปีการศึกษา 2550 ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง วิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ของประเทศมาก ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักยังต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกรายวิชา นักเรียนชั้นประถมและมัธยมศึกษาตอนต้นอ่านหนังสือภาษาไทยไม่ออก แม้กระทั่งนักเรียนที่นับ ถือศาสนาพุทธที่เรียนตามหมู่บ้านต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วยังมีปัญหาด้านการเรียนการสอนไม่เต็มที่ เนื่องจากโรงเรียนต้องเปิดสายขึ้น ช่วงเวลาทำการของครูกับนักเรียนในภาระเรื่องเรียน การสอนก็จะลดน้อยลงกว่าปกติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552: 158-159)

จากสภาพการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนนิยมส่งบุตรหลานของตนศึกษาใน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา เพราะสามารถตอบสนองความต้องการได้มากกว่า เนื่องจาก สามารถจัดการเรียนการสอนได้เต็มเวลา จัดหลักสูตรที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนใน ชุมชน เพราะโรงเรียนเอกชนมีอิสระในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ซึ่งถือได้ว่าเป็นอีกทางเลือก หนึ่งในการให้การศึกษาแก่บุตรหลาน จึงทำให้โรงเรียนเอกชนในระดับประถมศึกษา เป็นโรงเรียน ที่ได้รับความนิยมจากผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษา แม้ว่าผู้ประกอบการจะต้องมีค่าใช้จ่าย ที่มากขึ้น

โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัด ยะลา มีเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละโรงเรียน มีผู้ที่เป็นเจ้าของโรงเรียนที่มีลักษณะเป็นของส่วน บุคคลและนิติบุคคลประเภทมูลนิธิเป็นเจ้าของ ซึ่งลักษณะของมูลนิธินั้น จะมีความแตกต่างด้าน วัฒนธรรม ศาสนา คือ ศาสนาอิสลาม ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และเชื้อสายจีน กระนั้นก็ตาม จากรายงานผลการสอบการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา(NT) ปีการศึกษา 2553 ของสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ของโรงเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ก็ยังได้ผลที่ไม่น่าพอใจนัก

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดการ เรียนรู้และแนวทางการพัฒนาของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา เอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ใน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียงด้วย

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 สภาพการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ บรรยากาศการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลาเป็นอย่างไร

1.2.2 มีแนวทางอย่างไรบ้างเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1.4.1 ได้ทราบสภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

1.4.2 ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาสำหรับใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไป

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีโรงเรียนเอกชนสามัญและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควบคู่สามัญที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษา รวมทั้งสิ้น 8 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนเพ็ญศิริ โรงเรียนรัชชเดชาวิทยา โรงเรียนมานะศึกษา โรงเรียนรังสีอนุสรณ์ โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนคานดิธรรม โรงเรียนผดุงศาสนวิทยา และโรงเรียนดารุลอูโลมนิบงบารู (แผนกอนุบาล-ประถม)

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ประชากรทั้งหมดจาก 8 โรงเรียนจำแนกได้ดังนี้

ผู้บริหาร	จำนวน	8	คน
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	จำนวน	8	คน
ครูผู้สอนที่สอนในระดับประถมศึกษา	จำนวน	179	คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน	195	คน

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูล 2 ลักษณะ คือ

1. กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามคือ ครูผู้สอน โดยใช้ประชากรครูผู้สอนทั้งหมด 179 คน
2. กลุ่มผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นตัวแทนโรงเรียน ๆ ละ 2 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง คือ เป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหรือรองหัวหน้าฝ่ายวิชาการ รวมทั้งหมด 16 คน

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษาสูงสุด สาขาวิชาเอกและวิชาโท (ถ้ามี) ของวุฒิการศึกษาในระดับสูงสุด ประสบการณ์ในการสอน จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ ระดับชั้นหลักที่รับผิดชอบในการสอน รายวิชาที่รับผิดชอบทำหน้าที่สอนประจำ การเข้ารับการอบรม จำนวนรายวิชาที่สอน ความรู้ในการจัดทำหลักสูตร หัวข้อที่ได้รับการอบรมหรือพัฒนาตนเอง

1.5.3.2 การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

- (1) ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร
- (2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้
- (3) ด้านสื่อการเรียนรู้
- (4) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้
- (5) ด้านการวัดและประเมินผล

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติ ในการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ เพื่อที่จะช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย เกิดความงอกงามด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ รวมทั้งความสามารถอื่นที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดยะลาในด้าน การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดสื่อการเรียนรู้ บรรยากาศการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

เนื้อหาสาระของหลักสูตร หมายถึง การนำสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรอิสลามศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและชีวิตประจำวันของผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบที่ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง

บุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม แล้วเกิดทักษะกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และผู้สอนสามารถวัดผลได้

สื่อการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการหรือวัสดุอุปกรณ์ ในการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน โดยสามารถนำข้อมูล ความรู้ ทักษะ ทศนคติ เจตคติและประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น และสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

บรรยากาศการเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับสภาพการ เรียนรู้ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วยสภาพโรงเรียนและห้องเรียน แบบเรียน หรือบทเรียน อุปกรณ์การสอน สถานที่เรียน ผู้เรียน ผู้สอนและวิธีสอน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การที่ครูผู้สอนวัดพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดการประเมินผล และใช้วิธีการวัดผลที่ หลากหลาย และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยสามารถวัด ได้ทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติของผู้เรียน

โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา ที่ จัดตั้งขึ้นโดยบุคคล คณะบุคคล หรือมูลนิธิ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 และอยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัด ยะลา ประกอบด้วย โรงเรียนเพ็ญศิริ โรงเรียนรัชตะวิทยา โรงเรียนมานะศึกษา รงเรียนรังสี อนุสรณ์ โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนศานติธรรม โรงเรียนผดุงศาสน์วิทยา และ โรงเรียนดารุลลอูโลมินิกงบารู (แผนกอนุบาล-ประถม)

ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่มีความรับผิดชอบหรือมีหน้าที่สอนตามสาระการเรียนรู้ที่ ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียน และเป็นครูประจำการของโรงเรียนเอกชนระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อ.เมือง จ.ยะลา

ตัวแทนโรงเรียน หมายถึง บุคคลที่สามารถเป็นตัวแทนของผู้บริหารโรงเรียน และ หัวหน้าหรือรองหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โดยมีอำนาจเทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าว